

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

2. března 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Zásah soukromoprávního mezibankovního konsorcia ve prospěch jednoho ze svých členů – Schválení zásahu centrální bankou členského státu – Pojem ‚státní podpora‘ – Přičitatelnost státu – Státní prostředky – Indicie umožňující dovést přičitatelnost opatření – Zkreslení právního a skutkového stavu – Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem“

Ve věci C-425/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 29. května 2019,

Evropská komise, zastoupená P. Stancanellim, L. Flynnem a A. Bouchagiarem, jakož i D. Recchia, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato,

Banca Popolare di Bari SCpA, dříve Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA), se sídlem v Teramo (Itálie), původně zastoupená A. Santa Mariou, M. Crisostomem, E. Gambarem a F. Mazzocchim, avvocati, poté A. Santa Mariou, M. Crisostomem a E. Gambarem, avvocati,

Fondo interbancario di tutela dei depositi, se sídlem v Římě (Itálie), zastoupený M. Siragusou, G. Scassellati Sforzolinim, G. Faellou a A. Cominem, avvocati,

žalobci v prvním stupni,

Banca d'Italia, se sídlem v Římě, zastoupená M. Perassim, M. Todinem, L. Sciottem a O. Capolino, avvocati,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), místopředsedkyně, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, A. Prechal, M. Ilešič, L. Bay Larsen, A. Kumin a N. Wahl, předsedové senátů, E. Juhász, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos a N. Jääskinen, soudci,

* Jednací jazyk: italština.

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. října 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. března 2019, Itálie a další v. Komise (T-98/16, T-196/16 a T-198/16, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:167), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2016/1208 ze dne 23. prosince 2015 o státní podpoře SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Banca Tercas (Úř. věst. 2016, L 203, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Decreto legislativo, n. 385, e successive modifiche e integrazioni – Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (legislativní nařízení č. 385, ve znění změn a doplňků – Konsolidované znění zákonů o bankách a úvěrech) ze dne 1. září 1993 (GURI č. 230 ze dne 30. září 1993 a běžný dodatek ke GURI č. 92), ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutečností v projednávané věci (dále jen „TUB“), svěřuje Banca d'Italia (Italská centrální banka) roli orgánu bankovního dohledu a pověřuje ji zajištěním zdravého a obezřetného řízení kontrolovaných institucí, celkové stability, účinnosti a konkurenceschopnosti finančního systému, jakož i dodržování předpisů v oblasti úvěrů.
- 3 Podle čl. 96 odst. 1 TUB se italské banky stanou členy některého ze systémů pojištění vkladů zavedených a uznaných v Itálii. Družstevní úvěrové banky se stávají členy systému pojištění vkladatelů zřízeného v rámci jejich oblasti.
- 4 Podle čl. 96a odst. 1 TUB se ze systémů pojištění vkladů vyplácí náhrady v případě nucené likvidace schválených bank v Itálii, avšak tyto systémy mohou stanovit další případy a formy zásahu. Podle čl. 96b odst. 1 písm. d) TUB schvaluje Italská centrální banka mimo jiné zásahy ze systémů pojištění vkladů „s ohledem na ochranu vkladatelů a na stabilitu bankovní soustavy“.

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Skutečnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 3 až 32 napadeného rozsudku a pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následovně.

Zúčastněné subjekty

- 6 Tercas-Cassa di risparmio della provincia di Teramo SpA (Banca Tercas SpA) (dále jen „Tercas“) je bankou se soukromým kapitálem, která provozuje činnost převážně v regionu Abruzzo (Itálie). Banca Popolare di Bari SCpA (dále jen „BPB“) je holdingová společnost bankovní skupiny se soukromým kapitálem, která provozuje činnost převážně na jihu Itálie.

- 7 Fondo interbancario di tutela dei depositi (dále jen „FITD“) je soukromoprávní mezibankovní konsorcium, které bylo dobrovolně založeno v roce 1987. Uvedené konsorcium je vzájemné povahy a bylo zřízeno pro účely sledování společných zájmů členů konsorcia.
- 8 Podle článku 1 jeho stanov je cílem FITD pojistit vklady jeho členů. Během roku 1996, po provedení do italského právního řádu směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. 1994, L 135, s. 5; Zvl. vyd. 06/02, s. 252), Italská centrální banka uznala FITD jako jeden ze systémů pojištění vkladů, které mají povolení provozovat činnost v Itálii, a jediný, jehož se mohou účastnit nedružstevní banky.
- 9 Podle článku 27 jeho stanov v případě nucené likvidace některého z jeho členů zasáhne FITD tak, že vkladatelům vyplatí vklady v něm uložené do výše 100 000 eur na vkladatele (dále jen „povinný zásah“).
- 10 FITD má rovněž možnost dobrovolně zasáhnout ve prospěch svých členů v následujících dvou situacích (dále jen „dobrovolné zásahy“). Zaprvé podle článku 28 stanov může FITD v případě nucené likvidace některého z členů konsorcia místo vyplacení z titulu pojištění vkladů vkladatelů zasáhnout do transakcí převodu aktiv a pasiv uvedeného člena. Zadruhé podle čl. 29 odst. 1 stanov může FITD zasáhnout prostřednictvím financování, záruk, vlastní účasti či prostřednictvím jiných technických forem na podporu některého z členů nacházejících se ve zvláštní správě, pokud existují vyhlídky na obnovu a pokud se předpokládá menší zátěž, než by byly náklady na zásah FITD v případě nucené likvidace tohoto člena.
- 11 Italská centrální banka je veřejnoprávní instituce vykonávající funkci centrální banky Italské republiky. Má vlastní právní subjektivitu nezávislou na právní subjektivitě italského státu. Jako člen Evropského systému centrálních bank (ESCB) musí Italská centrální banka podle čl. 127 odst. 5 SFEU přispívat k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.
- 12 Za účelem dosažení cílů, které jí stanoví TUB, zejména cíle zdravého a obezřetného řízení kontrolovaných institucí, má Italská centrální banka regulační pravomoc, kontrolní pravomoc a inspekční pravomoc, jakož i četné schvalovací pravomoci. Tyto pravomoci umožňují Italské centrální bance zasahovat ve všech situacích doprovázejících existenci banky, přičemž musí respektovat její obchodní samostatnost a jednat pouze za účelem ověření, zda je její řízení zdravé a obezřetné.
- 13 V rámci výkonu svých výsad Italská centrální banka zejména schválila stanovy FITD, účastní se jako pozorovatel bez hlasovacího práva zasedání FITD a v souladu s čl. 96b odst. 1 písm. d) TUB schvaluje zásahy FITD ve prospěch jeho členů.

Kontext a zásah FITD ve prospěch společnosti Tercas

- 14 Rozhodnutím ze dne 30. dubna 2012 vyhlásilo Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstvo pro hospodářství a finance, Itálie) na návrh Italské centrální banky, která u společnosti Tercas odhalila určité nesrovnalosti, zvláštní správu nad uvedenou společností. Následně Italská centrální banka jmenovala zvláštního správce pověřeného řízením společnosti Tercas po dobu zvláštní správy.
- 15 Během října 2013, po zvážení různých možností, jak překonat obtíže společnosti Tercas, zahájil zvláštní správce jednání s BPB, která projevila zájem navýšit kapitál společnosti Tercas za podmínky, že bude proveden předchozí audit této banky a že FITD plně pokryje její kapitálový deficit.

- 16 Dne 28. října 2013 na základě žádosti zvláštního správce společnosti Tercas podané podle článku 29 stanov FITD rozhodl řídicí výbor tohoto konsorcia o zásahu ve prospěch společnosti Tercas v maximální výši 280 milionů eur. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno správní radou FITD dne 29. října 2013. Dne 4. listopadu 2013 Italská centrální banka v souladu s čl. 96b odst. 1 písm. d) TUB tento podpůrný zásah schválila.
- 17 Dne 18. března 2014 se FITD rozhodlo plánovaný zásah odložit s ohledem na nejistotu týkající se hospodářské a majetkové situace společnosti Tercas a zdanění tohoto zásahu. V návaznosti na audit aktiv společnosti Tercas požadovaný BPB totiž vyvstal rozpor mezi odborníky FITD a odborníky BPB. Tento rozpor byl následně vyřešen v rozhodčím řízení.
- 18 S ohledem na závěry předložené auditorskou a poradenskou společností ve zprávě ze dne 26. května 2014 a s přihlédnutím k nákladům na zásah ve srovnání s náklady na odškodnění z titulu povinného zásahu řídicí výbor a správní rada FITD rozhodly dne 30. května 2014 o zásahu ve prospěch společnosti Tercas.
- 19 Dne 7. července 2014 Italská centrální banka schválila tento zásah FITD ve prospěch společnosti Tercas. Uvedený zásah předvídal tři opatření, a sice zaprvé příspěvek ve výši 265 milionů eur na pokrytí záporného vlastního kapitálu společnosti Tercas, zadruhé záruku ve výši 35 milionů eur na pokrytí úvěrového rizika spojeného s určitými expozicemi společnosti Tercas a zatřetí záruku ve výši 30 milionů eur na pokrytí dodatečných nákladů vyplývajících z platby daní v souvislosti s prvním opatřením (dále jen „sporná opatření“).
- 20 Na valné hromadě akcionářů společnosti Tercas, kterou svolal na 27. července 2014 zvláštní správce se souhlasem Italské centrální banky, bylo rozhodnuto jednak o částečném pokrytí ztrát, zejména snížením vlastního kapitálu na nulu a zrušením všech kmenových akcií v oběhu, a jednak o zvýšení kapitálu na 230 milionů eur prostřednictvím vydání nových kmenových akcií vyhrazených BPB. Toto navýšení kapitálu bylo provedeno téhož dne.
- 21 Dne 1. října 2014 byla ukončena zvláštní správa společnosti Tercas a BPB jmenovala nové orgány této banky.

Správní řízení a sporné rozhodnutí

- 22 Ve dnech 8. srpna a 10. října 2014 požádala Komise italské orgány o informace o zásahu FITD ve prospěch společnosti Tercas. Uvedené orgány na tyto žádosti o informace odpověděly ve dnech 16. září a 14. listopadu 2014.
- 23 Dopisem ze dne 27. února 2015 informovala Komise Italskou republiku o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU ve věci sporných opatření. Dne 24. dubna 2015 bylo rozhodnutí Komise o zahájení řízení zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 24 Dne 23. prosince 2015 přijala Komise sporné rozhodnutí, v němž určila, že sporná opatření, jež byla povolena v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, jsou neslučitelnými a protiprávními podporami poskytnutými Italskou republikou ve prospěch společnosti Tercas, a nařídila navrácení uvedených podpor.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 25 Italská republika (T-98/16), BPB (T-196/16) a FITD, podporované Italskou centrální bankou (T-198/16), podaly každý žalobu proti spornému rozhodnutí.

- 26 Zprv Tribunal v bodech 68, 69 a 89 až 91 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že k tomu, aby mohlo být opatření podpory přičitatelné státu, je Komise tím spíše povinna předložit indicie dostačující k prokázání, že toto opatření bylo přijato pod vlivem či skutečnou kontrolou veřejných orgánů, pokud jde o opatření přijaté soukromoprávním subjektem, než v případě, kdy je opatření přijato veřejnoprávním podnikem. Tribunal v tomto kontextu uvedl, že na rozdíl od situace, ve které je přičítáno státu opatření přijaté veřejnoprávním podnikem, se Komise nemůže v případě opatření přijatého soukromoprávním subjektem omezit na prokázání, že neexistence vlivu a skutečné kontroly veřejných orgánů vůči tomuto subjektu je nepravděpodobná.
- 27 Z druhé poté, co Tribunal v bodech 114 až 131 napadeného rozsudku posoudil skutečnosti, na jejichž základě Komise dovodila, že sporná opatření mohla být přičitatelná italskému státu, dospěl v bodech 132 tohoto rozsudku k závěru, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala účast italských veřejných orgánů na přijetí těchto opatření, a v důsledku toho ani jejich přičitatelnost státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 28 Zatřetí, pokud jde o pojem zásahu „ze státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, Tribunal v bodě 161 napadeného rozsudku poté, co v bodech 139 až 160 posoudil indicie poskytnuté v tomto směru ve sporném rozhodnutí, rozhodl, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že dotčené prostředky byly kontrolovány italskými veřejnými orgány, a že jimi tedy tyto orgány disponovaly. Komise tedy nemohla podle Tribunalu dospět k závěru, že ačkoli byl zásah FITD ve prospěch společnosti Tercas uskutečněn v souladu se stanovami uvedeného konsorcia a v zájmu jeho členů, za použití soukromých prostředků, byly to ve skutečnosti uvedené orgány, kdo prostřednictvím dominantního vlivu na FITD rozhodl o použití uvedených prostředků k financování takového zásahu.
- 29 Vzhledem k tomu, že první z podmínek, které musí být splněny k tomu, aby mohla být podpora považována za „státní podporu“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a sice aby tato podpora byla poskytnuta státem nebo ze státních prostředků, nebyla splněna, Tribunal sporné rozhodnutí zrušil.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku

- 30 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil,
 - zamítl žaloby podané v prvním stupni v rozsahu, v němž zpochybňují, že sporné rozhodnutí prokazuje splnění podmínek pro přičitatelnost sporných opatření státu a jejich financování ze státních prostředků,
 - vrátil věc Tribunalu za účelem přezkumu ostatních žalobních důvodů v prvním stupni a
 - určil, že o nákladech řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.
- 31 Italská centrální banka, FITD, BPB a Italská republika navrhují, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 32 Podáním došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 30. července 2019 podaly Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro, Montani Antaldi Srl, Fondazione Cassa di Risparmio di Fano, Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi a Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata návrh na vstup do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Italské republiky, BPB, FITD a Italské centrální banky.
- 33 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 13. listopadu 2019, Komise v. Itálie a Fondo interbancario di tutela dei depositi (C-425/19 P, nezveřejněné, EU:C:2019:980), byl návrh na vstup vedlejších účastníků do řízení zamítnut.
- 34 Italská republika požádala na základě čl. 16 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, aby Soudní dvůr zasedal ve velkém senátu.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 35 Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá Komise dva důvody.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 36 První důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, se dělí do dvou částí.
- 37 V rámci první části Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že na ni za účelem určení, zda byly podmínky týkající se přičitatelnosti podpory státu a jejího poskytnutí ze státních prostředků v dané věci splněny, uvalil těžší důkazní břemeno, než které vyžaduje judikatura Soudního dvora.
- 38 Zprvce Komise připomíná, že jí podle této judikatury přísluší, aby v případě, kdy zamýšlí prokázat, že opatření přijatá entitou odlišnou od státu jsou přičitatelná veřejným orgánům, poskytla prostřednictvím souboru indicií plynoucích z okolností dané věci důkaz o účasti nebo vlivu uvedených orgánů na přijetí dotčeného opatření tím, že doloží pravděpodobnost účasti veřejných orgánů, nebo alespoň nepravděpodobnost jejich neúčasti. Naproti tomu Komise není povinna prokázat existenci konkrétní pobídky nebo závazných pokynů ze strany těchto orgánů určených entitě, která konkrétně podporu poskytla. Není nezbytné ani to, aby prokázala skutečný dopad této účasti na chování dané entity, ani aby doložila, že chování této entity by bylo jiné, kdyby jednala samostatně. V této souvislosti Komise zejména upřesňuje, že není povinna prokázat, že přičitatelnost určitého opatření státu je podmíněna tím, že se veřejný zájem liší od zájmu dané entity. Konečně důkazní standard vyžadovaný judikaturou Soudního dvora se podle ní neliší podle toho, zda podporu poskytuje veřejnoprávní, či soukromoprávní entita.
- 39 Podle Komise přitom Tribunál v bodech 69 a 89 až 91 napadeného rozsudku popřel uvedenou judikaturu tím, že jí za účelem prokázání přičitatelnosti opatření podpory veřejným orgánům a prokázání, že k zásahu došlo ze státních prostředků, uložil povinnost splnit vyšší důkazní standard, než který je stanoven uvedenou judikaturou, a to z pouhého důvodu, že v projednávané věci bylo opatření podpory poskytnuto soukromoprávním subjektem.
- 40 Z toho podle Komise vyplývá, že Tribunál chybně posoudil v bodech 114, 116, 117 a 127 napadeného rozsudku indicie, které mu Komise v tomto směru poskytla ve sporném rozhodnutí. Tribunál měl zejména neprávem za to, že Komise musela podat pozitivní důkaz, že sporná opatření byla přijata pod

dominantním vlivem veřejných orgánů, a že byla povinna prokázat, že se uvedené orgány účastnily všech fází přijímání těchto opatření prostřednictvím udělení závazných pokynů a že účast veřejných orgánů měla dopad na obsah uvedených opatření.

- 41 Komise mimoto podotýká, že je nelogické, aby na ni bylo uvaleno vyšší důkazní břemeno v případě, že entitou, která opatření přijala, je soukromoprávní entita, neboť v takovéto situaci může již z povahy věci disponovat pouze omezeným počtem indicií k prokázání účasti veřejných orgánů. Konkrétně při neexistenci organických vazeb by tato účast měla být hledána na základě méně viditelných indicií.
- 42 Zadruhé Komise podpůrně tvrdí, že FITD je subjektem, kterému Italská republika svěřila zvláštní odpovědnosti podle směrnice 94/19. S ohledem na judikaturu Soudního dvora týkající se přímého účinku neprovedených či nesprávně provedených směrnic, zejména na rozsudek ze dne 10. října 2017, Farrell (C-413/15, EU:C:2017:745), by tedy bylo možné považovat uvedené konsorcium za odnož italského státu. Z tohoto důvodu, i kdyby se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že se v případě, že subjektem poskytujícím opatření podpory je soukromoprávní entita, vyžaduje vyšší úroveň důkazů, přesto by napadený rozsudek byl stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, neboť na FITD bylo použito odlišení mezi soukromoprávními a veřejnoprávními entitami, pokud jde o podmínky týkající se přičitatelnosti podpory státu a jejího poskytnutí ze státních prostředků.
- 43 Zatřetí Komise připomíná, že podle čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. 2014, L 173, s. 149) mohou systémy pojištění vkladů přijmout v zájmu zabránění selhání úvěrové instituce „alternativní opatření“. Použití takového nástroje je však podmíněno tím, že vůči dotyčné úvěrové instituci nebylo přijato žádné opatření k řešení krize. Článek 32 odst. 4 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), přitom stanoví, že opatření k řešení krize může být přijato pouze tehdy, je-li vyžadována „mimořádná veřejná finanční podpora“, která je definována v čl. 2 odst. 1 bodě 28 téže směrnice jako „státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 [SFEU]“.
- 44 Vzhledem k tomu, že by z důvodu vyššího důkazního standardu uplatněného Tribunálem bylo prakticky nemožné, aby Komise prokázala použití státních prostředků a přičitatelnost opatření přijatých systémech pojištění vkladů státu, jsou-li tyto tvořeny soukromými bankami, tyto systémy by mohly neustále přijímat „alternativní opatření“ ve smyslu čl. 11 odst. 3 směrnice 2014/49, aniž by bylo nutno přijmout opatření k řešení krize ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59. Napadený rozsudek by tudíž členským státům a bankám umožnil obejít či každopádně oslabit účinky právních předpisů v oblasti bankovní unie.
- 45 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neprovedl globální posouzení indicií předložených tímto orgánem k prokázání, že podmínky týkající se přičitatelnosti a státních prostředků byly v projednávané věci splněny.
- 46 Tímto se Tribunál podle Komise odchýlil od judikatury Soudního dvora, podle které musí být důkazní hodnota indicií posuzována na základě jejich posouzení jako celku, a to i když tyto indicie vzaty jednotlivě a mimo jejich kontext nejsou nezbytně rozhodující.
- 47 Zaujetí takového chybného přístupu, zaprvé v bodech 96 až 99 napadeného rozsudku, vedlo Tribunál k tvrzení, že účelem zásahů FITD je sledovat soukromé zájmy jeho členů, aniž uvedl důvody, které by toto tvrzení mohly podložit. Zadruhé v bodech 100 až 106 napadeného rozsudku Tribunál podle Komise nezohlednil povahu veřejnoprávního oprávnění uděleného FITD italskými právními předpisy,

když rozhodl, že se toto oprávnění omezuje na povinné zásahy, tj. vyplácení vkladatelů. Podle Komise jsou však dobrovolné zásahy úzce spjaty s povinnými zásahy, jelikož prvně zmíněné zásahy mohou být uskutečněny pouze tehdy, pokud představují méně nákladnou zátěž oproti případnému povinnému zásahu. Zatřetí v bodech 115, 116 a 126 napadeného rozsudku Tribunál podle Komise chybně odmítl každou z indicií předložených Komisí ohledně účasti Italské centrální banky na přijetí sporných opatření, ačkoli by tyto indicie vzaty jako celek umožnily přičíst sporná opatření italskému státu.

- 48 Italská vláda, BPB, FITD a Italská centrální banka primárně navrhují odmítnutí prvního důvodu kasačního opravného prostředku jako nepřijatelného. V tomto ohledu mají za to, že se Komise pod zástěrkou uplatnění nesprávného právního posouzení Tribunálem snaží dosáhnout toho, aby Soudní dvůr nově posoudil skutkový stav a důkazy oproti posouzení provedenému v napadeném rozsudku, zejména pokud jde o přičitatelnost sporných opatření státu a povahu oprávnění uděleného FITD.
- 49 Italská republika mimoto namítá nepřijatelnost argumentu Komise, že měl Tribunál posoudit důkazy s přihlédnutím ke kontextu vyjednávání, které proběhlo mezi FITD, BPB a zvláštním správcem, neboť kasační opravný prostředek nezpochybňuje body 125 až 132 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál posoudil tuto otázku.
- 50 Italská republika, BPB, FITD a Italská centrální banka mají podpůrně za to, že první důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.
- 51 Komise odmítá argumenty týkající se údajné nepřijatelnosti prvního důvodu kasačního opravného prostředku, když tvrdí, že tímto důvodem vznáší otázku právního kritéria, z něhož Tribunál vycházel při posuzování důkazů předložených k prokázání vlivu italských orgánů na rozhodnutí FITD.

Závěry Soudního dvora

– K přijatelnosti

- 52 Z článku 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky, a že jedině Tribunál je proto příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení skutkového stavu a důkazů nepředstavuje, s výhradou případu jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku. Takové zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 10. července 2019, VG v. Komise, C-19/18 P, EU:C:2019:578, bod 47 a citovaná judikatura).
- 53 Jakmile však Tribunál provedl skutková zjištění nebo posoudil skutkový stav, má Soudní dvůr pravomoc vykonat přezkum, pokud Tribunál tento skutkový stav právně kvalifikoval a vyvodil z něj právní důsledky (rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 65 a citovaná judikatura). Pravomoc Soudního dvora k přezkumu se vztahuje mimo jiné na otázku, zda byla dodržena pravidla v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, jakož i na otázku, zda Tribunál při posouzení skutkového stavu a důkazního materiálu uplatnil správná právní kritéria (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. ledna 2017, Toshiba v. Komise, C-623/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:21, bod 39 a citovaná judikatura).
- 54 V projednávané věci je zaprvé třeba konstatovat, že Komise svou argumentací uplatněnou v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku vyjadřuje výhrady nikoli k posouzení skutkového stavu provedenému Tribunálem ohledně důkazní hodnoty indicií, které předložila Tribunálu, nýbrž k uplatnění pravidel v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů ze strany Tribunálu za účelem posouzení těchto indicií a kvalifikace sporných opatření.

55 Zadruhé, pokud jde námitku nepřijatelnosti zmíněnou v bodě 49 tohoto rozsudku, je třeba připomenout, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřijatelný (rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 29 a citovaná judikatura). V projednávané věci přitom stačí podotknout, že Komise ve svém kasačním opravném prostředku upřesnila, že zpochybňuje zejména bod 126 napadeného rozsudku.

56 Za těchto podmínek je první důvod kasačního opravného prostředku přijatelný.

– *K věci samé*

57 Pokud je o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba předeslat, že kvalifikace jako „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU předpokládá splnění čtyř podmínek, a sice aby se jednalo o státní zásah nebo zásah za použití státních prostředků, tento zásah byl způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy, přiznával selektivní výhodu svému příjemci a narušoval nebo hrozil narušením hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 15. května 2019, Achema a další, C-706/17, EU:C:2019:407, bod 46 a citovaná judikatura).

58 Pokud jde o existenci státního zásahu nebo zásahu za použití státních prostředků, která je jedinou podmínkou dotčenou v projednávané věci, je třeba připomenout, že k tomu, aby mohla být zvýhodnění kvalifikována jako „podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být poskytnuta přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků a přičitatelná státu (rozsudek ze dne 15. května 2019, Achema a další, C-706/17, EU:C:2019:407, bod 47 a citovaná judikatura).

59 Pokud jde konkrétně o přičitatelnost opatření státu, Soudní dvůr judikoval, že ji nelze vyvodit z pouhé skutečnosti, že uvedené opatření bylo přijato veřejnoprávním podnikem. I když stát může veřejnoprávní podnik kontrolovat a vykonávat dominantní vliv na jeho provozní činnost, není totiž možné automaticky předpokládat, že tuto kontrolu v konkrétním případě skutečně vykonává. K tomu je nezbytné ještě zkoumat, zda musí být na veřejné orgány nahlíženo tak, že se tak či onak podílely na přijetí dotčeného opatření (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, body 50 až 52; ze dne 23. listopadu 2017, SACE a Sace BT v. Komise, C-472/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:885, bod 34, a ze dne 10. prosince 2020, Comune di Milano v. Komise, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 46).

60 Přičitatelnost opatření podpory přijatého veřejnoprávním podnikem státu může být tedy vyvozena ze souboru indicií vyplývajících z okolností projednávané věci a kontextu, ve kterém bylo toto opatření přijato. V tomto ohledu nelze požadovat, aby bylo na základě přesného šetření prokázáno, že veřejné orgány konkrétně pobídly veřejný podnik k přijetí dotčeného opatření podpory (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, body 53 a 55; ze dne 23. listopadu 2017, SACE a Sace BT v. Komise, C-472/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:885, bod 35, a ze dne 10. prosince 2020, Comune di Milano v. Komise, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 47 a citovaná judikatura).

61 Relevantní je zejména každá indicie, která v konkrétním případě svědčí o podílu veřejných orgánů na přijetí opatření nebo o nepravděpodobnosti toho, že se na jeho přijetí nepodílely, rovněž s ohledem na rozsah tohoto opatření, jeho obsah nebo podmínky, které obsahuje, nebo o neexistenci podílu uvedených orgánů na přijetí uvedeného opatření (rozsudek ze dne 10. prosince 2020, Comune di Milano v. Komise, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 48).

- 62 K indiciím umožňujícím dospět k závěru o takovéto přičitatelnosti mimoto patří skutečnost, že předmětný veřejnoprávní podnik nemohl napadené rozhodnutí přijmout bez zohlednění požadavků veřejných orgánů nebo směrnic vydaných veřejnými orgány, začlenění veřejnoprávního podniku do struktur veřejné správy, povaha jeho činností a jejich výkon na trhu za běžných podmínek hospodářské soutěže se soukromými subjekty, právní postavení podniku nebo též intenzita dohledu vykonávaného veřejnými orgány (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, body 55 a 56, a ze dne 23. listopadu 2017, SACE a Sace BT v. Komise, C-472/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:885, bod 36).
- 63 V projednávané věci je třeba na úvod podotknout, že Tribunál v bodě 70 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise ve sporném rozhodnutí nesnažila jasně odlišit podmínku týkající se přičitatelnosti podpory státu od podmínky týkající se státních prostředků. Obdobně ve svém kasačním opravném prostředku Komise ve vztahu k této druhé podmínce pouze uvádí, že Tribunál odkázal v bodě 91 napadeného rozsudku na vlastní úvahy o podmínce přičitatelnosti. Konečně v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise nezpochybňuje žádnou část z odůvodnění obsaženého v bodech 133 až 161 napadeného rozsudku, jež je věnováno konkrétně přezkumu podmínky týkající se použití státních prostředků.
- 64 Za těchto okolností je třeba zkoumat pouze podmínku týkající se přičitatelnosti sporných opatření italským orgánům.
- 65 Zaprvé je třeba nejprve podotknout, že v bodech 63 až 68 a 83 až 86 napadeného rozsudku Tribunál připomněl judikaturu Soudního dvora týkající se přičitatelnosti podpory veřejným orgánům, pokud jsou zvýhodnění poskytována entitami odlišnými od státu. Tribunál zejména v bodě 68 napadeného rozsudku s odkazem na body 50 až 52 a 55 rozsudku ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise (C-482/99, EU:C:2002:294), zdůraznil, že i v případě, že je podpora poskytnuta veřejnoprávním podnikem, výkon kontroly veřejnými orgány nelze předpokládat a Komise musí disponovat souborem indicií plynoucích z okolností projednávané věci a z kontextu, ve kterém byla finanční podpora poskytnuta, aby mohla prokázat míru účasti veřejných orgánů na poskytnutí podpory prostřednictvím veřejnoprávního podniku.
- 66 Až po připomenutí této judikatury Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku dovedl, že „povinnost Komise“ disponovat takovýmito indiciemi je „o to nutnější“ v situaci, kdy je dotčené opatření přijato soukromoprávním subjektem. Jak uvedl Tribunál v témže bodě 69, Komise se totiž nemůže opírat o existenci kapitálových vazeb mezi takovýmto subjektem a státem, neboť takovéto vazby v situaci tohoto druhu neexistují.
- 67 Právě s ohledem na tyto úvahy Tribunál v bodech 87 až 90 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise nemůže v projednávané věci vycházet z nepravděpodobnosti neexistence vlivu a skutečné kontroly veřejných orgánů vůči soukromoprávnímu subjektu poskytujícímu podporu, ale že v takovéto situaci naopak Komisi tím spíše přísluší, aby uvedla a odůvodnila „dostačující indicie“ umožňující prokázat, že dotčené opatření podpory bylo přijato pod vlivem či skutečnou kontrolou veřejných orgánů, a že tudíž uvedené opatření je přičitatelné státu.
- 68 Konečně v bodech 94 až 132 napadeného rozsudku Tribunál posoudil indicie předložené Komisí a po tomto posouzení konstatoval, že sporná opatření nemohou být přičítána italským orgánům.
- 69 Tribunál přitom tím, že učinil zjištění uvedená v bodech 68 a 69 a v bodech 88 až 90 napadeného rozsudku, nepopřel judikaturu připomenutou v bodech 58 až 62 tohoto rozsudku, podle níž přísluší Komisi, aby na základě souboru indicií prokázala, že dotčená opatření byla přičitatelná státu, ani tedy neuložil Komisi povinnost vyhovět vyšší úrovni důkazů z pouhého důvodu, že FITD je soukromoprávním subjektem.

- 70 Těmito zjištěními se totiž Tribunál omezil na zohlednění – jak vyplývá zejména z bodů 87 a 88 napadeného rozsudku – objektivních rozdílů mezi situací, kdy subjektem poskytujícím podporu je veřejnoprávní podnik, a situací, kdy jako v projednávané věci je tento subjekt, a sice FITD, soukromoprávní.
- 71 Kromě toho v bodech 69, 89 a 90 napadeného rozsudku vyvodil Tribunál důsledky z těchto objektivních rozdílů, aby upřesnil druh indicií, které by v projednávané věci umožnily prokázat přičitatelnost sporných opatření italským orgánům.
- 72 I když Komise tvrdí opak, v situaci, kdy jako v projednávané věci má subjekt, jenž poskytl podporu, soukromoprávní povahu, se indicie umožňující prokázat přičitatelnost daného opatření státu liší od indicií vyžadovaných v případě, kdy subjektem poskytujícím podporu je veřejnoprávní podnik.
- 73 Tribunál tímto neuložil odlišné důkazní standardy, ale naopak uplatnil judikaturu citovanou v bodě 60 tohoto rozsudku, podle které indicie umožňující prokázat přičitatelnost opatření podpory vyplývají z okolností projednávané věci a z kontextu, ve kterém bylo toto opatření přijato, přičemž neexistence kapitálové vazby mezi dotčeným subjektem a státem má v tomto ohledu nepochybný význam.
- 74 Kromě toho argument Komise, že Tribunál podmínil přičitatelnost sporných opatření italským orgánům tím, že všechny etapy provádění předmětného zásahu FITD byly těmito orgány ovlivněny, vychází z chybného výkladu bodu 114 napadeného rozsudku. Tribunál totiž v uvedeném bodě pouze připomněl, že je třeba posoudit skutečnosti, na jejichž základě sama Komise ve sporném rozhodnutí shledala, že uvedené orgány měly pravomoc a prostředky ovlivnit všechny etapy provádění sporných opatření.
- 75 Obdobně Komise neprávem tvrdí, že Tribunál v bodě 116 napadeného rozsudku judikoval, že k prokázání přičitatelnosti opatření přijatého soukromoprávním subjektem státu musí Komise prokázat dopad účasti veřejných orgánů na uvedené opatření. Jak uvedl generální advokát v bodě 97 stanoviska, Tribunál totiž v uvedeném bodě 116 neposuzoval, zda měl zásah Italské centrální banky konkrétní dopad na obsah sporných opatření, ale pouze konstatoval, že tento vnitrostátní orgán neměl žádnou pravomoc ovlivnit obsah zásahů a dále že Italská centrální banka má pouze pravomoc k přezkumu souladu uvedených opatření s regulačním rámcem pro účely obezřetnostního dohledu.
- 76 Konečně v bodech 117 a 127 napadeného rozsudku Tribunál nejudikoval ani to, že předpokladem zjištění přičitatelnosti sporných opatření italským orgánům bylo, že Komise prokáže, že Italská centrální banka má pravomoc nařídít, aby systémy pojištění vkladů přijaly taková opatření zásahu, jako jsou sporná opatření. V rámci posouzení indicií, na jejichž základě Komise dospěla ve sporném rozhodnutí k závěru, že sporná opatření mohla být přičítána italskému státu, Tribunál totiž pouze konstatoval, že výzva Italské centrální banky adresovaná FITD a BPB k nalezení vyvážené dohody neměla za cíl poskytnout těmto stranám pokyny a neměla sebemenší vliv na rozhodnutí FITD zasáhnout prostřednictvím sporných opatření ve prospěch společnosti Tercas.
- 77 Pokud jde zadruhé o argumenty Komise ohledně povahy FITD, je třeba připomenout, že jak podotkl generální advokát v bodech 128 a 129 stanoviska, pojem „odnož státu“ byl Soudním dvorem vyvinut s cílem umožnit jednotlivcům dovolávat se bezpodmínečných a dostatečně přesných ustanovení směrnic, jež nebyla provedena, nebo byla provedena nesprávně, vůči subjektům nebo entitám podléhajícím autoritě nebo dohledu státu nebo nadaným výjimečnými pravomocemi ve srovnání s těmi, které vyplývají z pravidel použitelných ve vztazích mezi jednotlivci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. října 2017, Farrell, C-413/15, EU:C:2017:745, bod 33). Tento pojem tak nebyl vytvořen s cílem umožnit kvalifikovat opatření přijatá takovými subjekty nebo entitami jako státní podporu, a nemůže být proto přenesen na otázku přičitatelnosti opatření podpory státu.

- 78 Pokud jde o zatřetí o riziko obcházení právních předpisů v oblasti bankovní unie, stačí podotknout, že argument Komise vychází z předpokladu, že z důvodu údajného vyššího důkazního standardu týkajícího se přičitatelnosti státu uplatněného Tribunálem by bylo prakticky nemožné, aby Komise prokázala tuto přičitatelnost, pokud jde o opatření přijatá systémy pojištění vkladů. Z bodů 65 až 73 tohoto rozsudku však vyplývá, že Tribunál v napadeném rozsudku takovýto vyšší důkazní standard neuplatnil. Kromě toho, jak uvedl generální advokát v bodě 125 stanoviska, i kdyby se mělo za to, že v projednávané věci nejsou sporná opatření přičitatelná italskému státu, nevyplývalo by z toho, že by jako státní podpora nemohlo být kvalifikováno žádné opatření přijaté systémem pojištění vkladů, a tudíž by nikdy nemohla být přijata opatření k řešení krize podle článku 32 směrnice 2014/59. Takováto kvalifikace by totiž stále byla možná, ale závisela by na charakteristických znacích daného systému pojištění vkladů a daného opatření.
- 79 S ohledem na všechny tyto úvahy je důvodné první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout.
- 80 Pokud jde o druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba konstatovat, že tato část vychází z chybného výkladu napadeného rozsudku, neboť na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, Tribunál neopomněl provést globální posouzení indicií poskytnutých Komisí k prokázání, že zásah FITD byl přičitatelný italskému státu.
- 81 Zaprvé Tribunál totiž v bodech 71 až 82 napadeného rozsudku souhrnně uvedl všechny tyto indicie.
- 82 Zadruhé v rámci přezkumu působnosti veřejnoprávního oprávnění uděleného FITD Tribunál v bodech 96 až 105 napadeného rozsudku posoudil všechny indicie poskytnuté v tomto směru Komisí. Teprve po provedení tohoto posouzení dospěl Tribunál v bodě 106 napadeného rozsudku k závěru, že takový dobrovolný zásah FITD, o jaký jde v projednávané věci, nepředstavuje výkon veřejnoprávního oprávnění, jelikož se jeho účel liší od účelu vyplácení vkladů stanoveného v rámci směrnice 94/19.
- 83 Zatřetí v rámci přezkumu autonomie FITD při přijímání sporných opatření Tribunál po připomenutí, že FITD jedná „v zájmu [svých členů]“ a že „žádný prvek organické povahy“ nespojuje FITD s italskými veřejnými orgány, v bodě 114 napadeného rozsudku konstatoval, že skutečnosti uvedené Komisí ve sporném rozhodnutí je třeba přezkoumat „v tomto kontextu“. Ve zmíněném bodě 114 Tribunál též konstatoval, že je třeba ověřit, zda „indicie“ předložené Komisí stačí k prokázání přičitatelnosti sporných opatření italskému státu. Tribunál toto ověření provedl v bodech 115 a 131 napadeného rozsudku, přičemž zejména v bodech 125 až 127 uvedeného rozsudku zahrnul posouzení „kontextu, v němž byl přijat zásah FITD ve prospěch společnosti Tercas“.
- 84 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že jak vyplývá z bodu 132 napadeného rozsudku, Tribunál na základě posouzení všech indicií zohledněných Komisí zasazených do jejich kontextu, a tudíž v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 60 tohoto rozsudku rozhodl, že se Komise dopustila právního omylu, když měla v bodě 133 odůvodnění sporného rozhodnutí za to, že prokázala, že italské orgány vykonaly podstatnou veřejnou kontrolu při vymezení zásahu FITD ve prospěch společnosti Tercas.
- 85 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout, a tudíž zamítnout první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 86 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál zkreslil předmětný skutkový stav, jakož i italské právo.

- 87 ZprvÉ Tribunal v bodĚ 116 napadenĚho rozsudku podle nĚ zjevnĚ zkreslil obsah ěl. 96b odst. 1 TUB, kdŸ rozhodl, Ÿe ItalskĚ centřlnĚnĚ banka vykonala pouze přezkum legality, a nikoli vhodnosti spornĚch opatřĚnĚ. Vzhledem k tomu, Ÿe z uvedenĚho ustanovenĚ vylpŸvĚ, Ÿe ItalskĚ centřlnĚnĚ banka schvaluje podpŸrnĚ zĚsahy ve prospĚch bank „s ohledem na ochranu vkladatelŸ a na stabilitu bankovnĚ soustavy“, kontrola, kterou tento veřejnĚj orgĚn mŸže provĚdĚt, překraćuje rĚmec pouhĚho přezkumu legality spornĚch opatřĚnĚ, takŸe mŸže bŸt veden k ovĚření, zda takovĚto opatřĚnĚ naplňují cĚle bankovnĚ a finanćnĚ politiky.
- 88 ZadruhĚ Komise tvrdĚ, Ÿe Tribunal v bodech 153 a 154 napadenĚho rozsudku zkreslil obsah ělĚnku 21 stanov FITD, kdŸ rozhodl, Ÿe se zpŸsob financovĚnĚ dobrovolnĚch zĚsahŸ lišĚ od zpŸsobu financovĚnĚ povinnĚch zĚsahŸ.
- 89 V tomto ohledu Komise upřesňuje, Ÿe to, Ÿe bod 153 napadenĚho rozsudku zaćnĚ vĚrazem „mimoto“, neumoŸňuje dospĚt k zĚvĚru o nadbytećnosti argumentace, kterou tento bod obsahuje, a nĚslednĚ o irelevanci vĚtek vznesenĚch vŸći tĚto argumentaci. Podle Komise totiŸ Tribunal přĚvĚ v tomto bodĚ odmĚtl jeĚj argument, Ÿe přĚspĚvky odvĚdĚnĚ FITD ěleny tohoto konsorcia majĚ povinnĚj charakter, a tudĚj přĚstavují stĚtnĚj prostředky.
- 90 ItalskĚ republika, BPB, FITD a ItalskĚ centřlnĚnĚ banka navrhuje, aby byl druhĚj dŸvod kasaćnĚho opravnĚho prostředku prohlĚšen primĚrnĚ za nepřĚpustnĚj, podpŸrnĚ za neopodstatnĚnĚj a v kaŸdĚm přĚpadĚ za irelevantnĚj.

ZĚvĚry SoudnĚho dvora

- 91 V rĚmci druhĚho dŸvodu kasaćnĚho opravnĚho prostředku Komise tvrdĚ, Ÿe Tribunal v bodĚ 116 a v bodech 153 a 154 napadenĚho rozsudku zkreslil v uvedenĚm pořadĚ dotćenĚ vnitrostĚtnĚj přĚvo a přĚdmĚtnĚj skutkovĚj stav.
- 92 V tomto ohledu je třeba přĚpomenout, Ÿe jak vylpŸvĚ z judikatury uvedenĚ v bodĚ 52 tohoto rozsudku, posouzenĚ skutkovĚho stavu, s vĚhradou přĚpadu, kdŸ by došlo k jeho zkreslenĚ, nepřĚstavuje přĚvnĚ otĚzku, kterĚ by jako takovĚj podlĚhala přĚzkumu SoudnĚho dvora.
- 93 ObdobnĚ, pokud jde o přĚzkum zĚvĚrŸ Tribunalu tĚkajĚcĚch se vnitrostĚtnĚho přĚva v rĚmci kasaćnĚho opravnĚho prostředku, SoudnĚj dvŸr mĚ pravomoc pouze ovĚřit, zda došlo k zkreslenĚ tohoto přĚva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, TV2/Danmark v. Komise, C-649/15 P, EU:C:2017:835, bod 49 a citovanĚj judikatura).
- 94 KonećnĚ jak bylo přĚpomenuto v tĚmŸe bodĚ 52 tohoto rozsudku, musĚ bŸt zkreslenĚ zjevnĚ z pĚsemnostĚ ve spise, aniŸ je nutnĚ provĚst novĚ posouzenĚ skutkovĚho stavu a dŸkazŸ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, TV2/Danmark v. Komise, C-649/15 P, EU:C:2017:835, bod 50 a citovanĚj judikatura).
- 95 Pokud jde v projednĚvanĚ vĚci o ŸdajnĚ zkreslenĚ vnitrostĚtnĚho přĚva, je třeba podotknout, Ÿe v bodĚ 116 napadenĚho rozsudku Tribunal přĚpomenĚl, Ÿe podle ěl. 96b odst. 1 pĚsm. d) TUB schvaluje ItalskĚ centřlnĚnĚ banka zĚsahy ze systĚmŸ pojištnĚnĚ vkladŸ „s ohledem na ochranu vkladatelŸ a na stabilitu bankovnĚ soustavy“.
- 96 Ze znĚnĚ tohoto ustanovenĚ je přĚtom moŸnĚj dovodit, Ÿe ItalskĚ centřlnĚnĚ banka je, stejnĚ jako jinĚ orgĚny rovnĚŸ povĚřĚnĚ ochranou veřejnĚch zĚjmŸ, oprĚvnĚna provĚdĚt kontrolu zĚsahŸ ze systĚmŸ pojištnĚnĚ vkladŸ s ohledem na platnĚj regulaćnĚj rĚmec za Ÿćelem ochrany uvedenĚch zĚjmŸ.

- 97 Kromě toho je třeba podotknout, že v témže bodě 116 napadeného rozsudku Tribunál připomněl regulační rámec, do něhož zapadá čl. 96b odst. 1 písm. d) TUB, v jehož světle musí být podle něj toto ustanovení vykládáno. Podle článku 5 TUB tak Italská centrální banka vykonává funkce obezřetnostního dohledu „s ohledem na zdravé a obezřetné řízení kontrolovaných institucí, celkovou stabilitu, účinnost a konkurenceschopnost finančního systému, jakož i dodržování použitelných ustanovení“. Obdobně z uvedeného článku 116 napadeného rozsudku vyplývá, že podle článku 19 TUB schvaluje Italská centrální banka určitá významná rozhodnutí bank, jako např. akvizice.
- 98 Za těchto podmínek na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, z výrazu „s ohledem na ochranu vkladatelů a na stabilitu bankovní soustavy“, obsaženého v čl. 96b odst. 1 písm. d) TUB, zjevně nevyplývá, že by Italská centrální banka vykonávala přezkum vhodnosti takových zásahů ze systémů pojištění vkladů, jako jsou sporná opatření, takže Komise neprokázala, že Tribunál v bodě 116 napadeného rozsudku zkreslil toto ustanovení, když rozhodl, že Italská centrální banka provádí pouze přezkum souladu opatření zásahu s regulačním rámcem pro účely obezřetnostního dohledu.
- 99 Pokud jde o údajné zkreslení článku 21 stanov FITD, je třeba podotknout, že argumenty Komise vycházejí z chybného výkladu napadeného rozsudku, neboť na rozdíl od toho, co tvrdí, tento orgán, Tribunál v bodech 153 a 154 napadeného rozsudku neshledal, že se způsob financování dobrovolných zásahů liší od způsobu financování povinných zásahů.
- 100 Tribunál se totiž v rámci přezkumu údajného povinného charakteru příspěvků použitých FITD k provedení předmětného zásahu omezil v bodě 153 napadeného rozsudku na zjištění – jak to uvedl generální advokát v bodě 177 stanoviska – že na rozdíl od prostředků nezbytných k fungování konsorcia jsou uvedené příspěvky považovány za zálohy „placen[é] členskými bankami FITD, které je spravuje jako zástupce těchto bank“.
- 101 Kromě toho v bodě 154 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že pokud jde o dobrovolné zásahy, z ustanovení stanov soukromoprávní povahy vychází povinnost přispívat na zásahy, a nikoli způsob financování příspěvků, přičemž Tribunál zdůraznil, že povinnost zasáhnout vychází z právního předpisu, jelikož FITD je držitelem „zvláštního oprávnění uděleného státem za účelem správy příspěvků členů z titulu zákonného pojištění vkladů“.
- 102 Za těchto podmínek musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný, aniž je třeba rozhodnout o jeho přípustnosti.
- 103 Vzhledem k tomu, že žádnému z obou důvodů uplatněných Komisí na podporu kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, je důvodné zamítnout kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 104 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 105 Vzhledem k tomu, že Italská republika, BPB, FITD a Italská centrální banka požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy